

Printul

Autor: Nina Cassian

Titlul: Printul Miorlau

Ilustrator: Ana Macovei

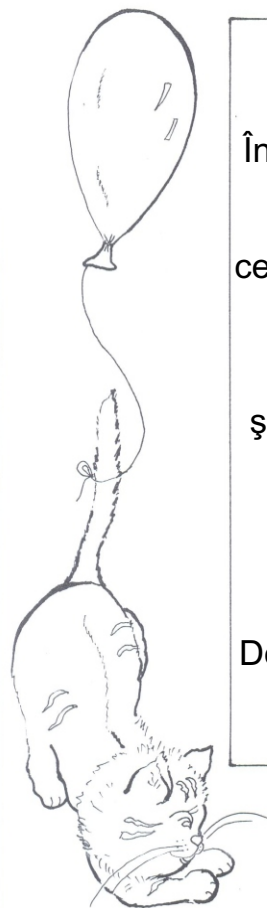
Printul

Autor: Nina Cassian

Titlul: Printul Miorlau

Ilustrator:

Prințul Miorlau

De Nina Cassian

Într-o împărăție cam ploioasă,
trăiau un împărat și-o
împărăteasă
ce-aveau, cum se cuvine, și un
prinț,
singur la părinți.

Prințul era de șase anișori
și miorlăia din noapte până-n
zori.

În loc de "vreau!" spunea
"miorlau!"

și tot "miorlau!" pentru "nu
vreau!"

Deci, cum spuneam, cu prințul
miorlăit
deloc nu era lesne de trăit.

2

Rațe dolofane
de celuloid,
și căței și mâțe,
și păpuși semețe,
cu ochi ce se-nchid,
și iar se deschid...

Ah, dar prințul nostru nu tăcea de fel
El voia ceva știut numai de el:
Miorlau! de ce e luna lună?
Miorlau! friptura nu e bună!
Miorlau! vreau sa mănânc compot!
Nu vreau compot că nu mai pot!
...Albi și împăratul, albi și-mpărăteasa
De atâta miorlăiala, se-mbolnăvisese casa.
Canarii asurziră, cățeii leșinară,
iar caii se mutară cu totu-n altă țară.
Bostanii și verzele
părăsiră grădinile.
Fugiră găinile,
Zburară și berzele
Și se făcu pe câte știu
în jurul prințului pustiu.

4

Când i se aduceau bomboane
el miorlăia că vrea baloane;
și-n loc de baloane
voia tromboane,
și-n loc de tromboane
voia bomboane,
dar niște bomboane
cu gust de baloane,
și-n care să sufle
ca-n niște tromboane.

Astfel de dulciuri vai! Nu se găseau...
Și prințul miorlăia: Miorlau! Miorlau!
Miorlau! că plouă afară;
Miorlau! că afară-i soare;
Miorlau! că-i zi de lucru;
Miorlau! că-i sărbătoare...
Părinții nu mai știau ce să-i mai facă
- numai să tacă...
Îi aduceau în fiecare zi
o mie o sută una jucării:
cășori de lemn,
puști de tras la semn,
gume și creioane,

3

Și foarte bosumflate fură ele
că au putut astfel să se înșele...

Dragi copii, povestea-i gata,
Să vă duceți imediat
și la mama, și la tata,
să le spuneți răspicat:
"Iubiții mei părinți, nu vreau
să fiu și eu un prinț Miorlau!"

8

...Doar mâțele sosiră toate
cu cozile încârligate,
torcând de zor,
la prințișor.
Sfârr...Sfârr...
Ce pisici!
Cu ochi mici!
Ce motani
năzdrăvani!
Și-ncepură să-l ațâțe,
miorlăind motani și mâțe:
"Miau-miorlau!
Hai cu noi!
Nu ești prinț
Ești pisoi
Nu mai sta! Vino-ncoa!
De-acum, șoareci vei mânca".
Atunci prințișorul, de frică
să nu se prefacă-n pisică,
uită de miorlăitul lui, firește,
și prinse să vorbească omenește
Pisicile-au plecat tiptil, tiptil:
"Acesta nu-i pisoi, ci e copil!"

6